

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 10/2013. (VI. 28.) számú ajánlása a kezelt portfólión elért teljesítményre, illetve hozam számítására és bemutatására vonatkozó elvárásokról

I. Az ajánlás célja és hatálya

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (**Felügyelet**) által kiadott **ajánlások általános célja** a Felügyelet hatáskörébe utalt jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése érdekében a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése. A Felügyelet által kiadott ajánlások a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseken, mint minimum követelményeken felül fogalmazznak meg az egységes jogalkalmazást elősegítő elvárásokat. Az ajánlásnak a pénzügyi szervezetekre nézve kötelező ereje nincs, ugyanakkor az ajánlásban foglalt elvárások követését, illetve az ahhoz történő igazodást a Felügyelet ellenőrzési és monitoring tevékenysége során kiemelt figyelemmel kíséri.

Jelen **ajánlás célja**, hogy elvárásokat fogalmazzon meg a befektetés-kezelési tevékenységet végző szervezetek által kezelt portfóliókon elért hozamok összehasonlítására és a teljesítmények bemutatására vonatkozóan, valamint elősegítse a referenciaindexek megfelelő megválasztását és a referenciahozamok számítását. További cél, hogy a megfogalmazott elvárások – a hazai piac sajátosságait figyelembe véve – összhangban legyenek a Global Investment Performance Standards (GIPS) elveivel és elvárásaival. Az ajánlásban megfogalmazottak követése ugyanakkor nem jelenti a GIPS elveknek történő automatikus megfelelést.

Az ajánlás címzettjei azok a pénzügyi szervezetek, melyek a vonatkozó jogszabályok felhatalmazása alapján befektetés-kezelési tevékenység végzésére jogosító engedéllyel rendelkeznek (**Befektetéskezelő**). Befektetés-kezelési tevékenység alatt a befektetési alapkezelő által befektetési alapok részére végzett befektetéskezelést, illetve befektetési alapkezelő vagy befektetési vállalkozás (ideértve a befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújtó hitelintézetet is) által ügyfelek (ideértve a biztosítók, pénztárak, foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézmények) részére végzett portfóliókezelést értjük.

Az ajánlás alkalmazása szempontjából **portfóliónak** minősül a befektetés-kezelési tevékenységet végző szervezet számára átadott eszközök, illetőleg ezen eszközökből a szervezet által összeállított, többféle vagyonelemet tartalmazó eszközök összessége.

Az ajánlásban foglalt **tájékoztatásnak** (ideértve a közzétételeket is) minősül minden, a Befektetéskezelő által ügyfeleihez vagy a nyilvánosság számára eljuttatott vagy közölt információ.

A Befektetéskezelő által kezelt portfóliók hozamának számítására és a teljesítmények bemutatására vonatkozó normaanyagot különösen az alábbi **jogszabályok** tartalmazzák, így a jelen ajánlás az ott megfogalmazottak tekintetében kíván követendő jogalkalmazói gyakorlatot megfogalmazni:

- a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCVIII. törvény (Btv.) 23. § (3) bekezdése;
- a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 3. számú melléklete;

- az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási szabályairól szóló 281/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet;
- a magánnyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló 282/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet;
- a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. LX. törvény 14. számú melléklete;
- a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény.

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató követelményeket írnak elő, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet természetesen továbbra is elvárja.

II. Tisztességes tájékoztatás

1. A Befektetéskezelő nem mutathat be olyan teljesítményt és nem közölhet olyan, a teljesítmény bemutatáshoz kapcsolódó információt, amely téves, kétértelmű vagy félreérthető. Kifejezetten tilos a tényleges teljesítményhez képest feltételezésen alapuló és színlelt eredmények, az adott portfólió összetételének szempontjából nem megfelelő referenciaindexhez mért, illetve szelektíven kiválasztott időszakok teljesítményeinek bemutatása.

III. Az eszközök értékelése

2. A Befektetéskezelőnek befektetési alapok esetében a kezelési szabályzatban, ügyfelek esetében pedig a portfóliókezelési szerződésben kell rögzítenie az értékelésre vonatkozó politikáját, eljárását, az értékelési módszereket – ideértve az azokban bekövetkező változásokat – annak érdekében, hogy az értékelési elveknek következetes módon tudjon eleget tenni.

3. A portfóliókat legalább havonta, vagy a portfóliókat érintő nagy értékű külső pénzforgalmi mozgások esetén kell értékelni. Nagy értékű külső pénzforgalmi mozgásnak azon pénzáramlás tekinthető, amely torzítaná a portfólió teljesítményét, ha a portfólió nem kerülne értékelésre a pénzforgalmi mozgás időpontjában. A Befektetéskezelőnek előre kell rögzítenie, hogy egy adott portfólió szempontjából mit tekint nagy értékű pénzforgalmi mozgásnak, amely meghatározható az adott pénzáramlás abszolút értékének nagyságában, vagy az adott portfólió eszközértékének százalékában. (Például egy külső pénzáramlás nagy értékűnek minősül, ha annak értéke meghaladja a portfólió adott időszaki kezdő értékének 5%-át). A nagy értékű pénzáramlás definiálását olyan faktorok befolyásolhatják, mint az adott portfólió befektetési politikája, az alkalmazott befektetési stratégia múltbeli és várható volatilitása, valamint a befektetési irányelvekben megcélzott készpénz arány.

4. A portfóliók éves teljesítményének meghatározása során az adott üzleti év, valamint az azt megelőző üzleti év utolsó üzleti napjára vonatkozó értékeléseket kell alapul venni. Havonta történő portfólió értékelés esetében az értékelés napja a naptári hónap utolsó napja, vagy – amennyiben ez szabadnapra esik – a hónap utolsó üzleti napja.

5. Amennyiben jogszabály másképpen nem rendelkezik, a Befektetéskezelő a portfólióban lévő eszközök értékelése során a valós értéket alkalmazza. A valós érték azon legfrissebb nyilvános

tranzakciókban szereplő ár, amelyben a felek egymástól függetlenül, saját érdeküknek megfelelően, a megfelelő információk birtokában és prudens módon vesznek részt. Piaci árak hiányában az értékelésnek – amennyiben jogszabály másképpen nem rendelkezik – a Befektetéskezelő piaci értékre vonatkozó legjobb becslésén kell alapulnia és nem alkalmazható a bekerülési értéken történő értékelés.

6. Egy eszköz valós értékének meghatározása során a Befektetéskezelőnek az értékelést az alábbiak szerint kell elvégeznie:

- a) Az eszközt az objektív, nyilvánosan elérhető és legfrissebb piaci áron kell értékelni, ha az adott eszköznek létezik likvid piaca.
- b) Tulajdonosi jogokat megtestesítő értékpapír esetében, amennyiben az adott eszköz több piacra is be van vezetve, de az úgynevezett „main market”-en nincs elérhető legfrissebb piaci ár, akkor az adott eszköz másik – kevésbé likvid vagy illikvid – piacán elérhető ár határozza meg az eszköz valós értékét. Az illikvid piac jellemzője, hogy az adott eszközre relatíve kevesebb tranzakció kötődik, az árak nem a legfrissebbek, vagy az árjegyzések nagymértékben változnak.
- c) Ha a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak nincs likvid piacon jegyzett ára, úgy a kevésbé likvid vagy illikvid piacokon elérhető árat (amennyiben az adott eszköz más piac(ok)ra is be van vezetve), vagy a likvid piacokon lévő hasonló eszközök objektív, nyilvánosan elérhető és legfrissebb piaci inputjai (elsősorban a hozamokban meglévő kockázati prémiumok) alapján meghatározott érték tekinthető valós értéknek. Minden esetben a Befektetéskezelőnek kell meghatározni, hogy az értékelendő eszköz szempontjából mely eszközöket tekinti hasonlóknak.
- d) Amennyiben az illikvid piacon sem jegyeznek árat az eszközre, vagy a Befektetéskezelő véleménye szerint azok nem megfelelően tükrözik az adott eszköz elfogadhatóan közelítő értékét, akkor a Befektetéskezelő értékelésének az adott eszközzel kapcsolatban nyilvánosan elérhető információkon (pl. kibocsátóról rendelkezésre álló információk, stb.) kell alapulnia.
- e) Ha az értékeléshez nem állnak rendelkezésre nyilvános információk – vagy azok az adott eszköz értékelése szempontjából nem megfelelőek –, akkor a valós értéknek a Befektetéskezelő legjobb becslésén kell alapulnia. A becslés során a Befektetéskezelőnek tekintettel kell lennie azon feltételezésekre és összefüggésekre, amelyeket a piaci szereplők valószínűsíthetően felhasználnának az eszköz értékelése során, figyelembe véve az adott körülmények között elérhető legjobb információkat.

IV. Referenciaindexek és a referenciahozam számítása

7. Referenciaindexként a kezelt portfólió jellemző összetételét tükröző pénz- és tőkepiaci indexet, vagy azok kombinációit javasolt alkalmazni. A jellemző összetétel a kezelt portfólió által megcélzott stratégiai eszközarányt jelenti. Az összetételt jellemző indexként teljes hozam jellegű indexet (pl.: RMAX, MAX, BUX) javasolt alkalmazni, amelyek esetében a hozam az index előző időszaki záró értékének és a tárgyidőszaki záró értékének százalékos változását fejezi ki.

8. Elvárás, hogy a kiválasztott index a lefedendő portfóliórész összetételével összhangban legyen, azaz a referenciaindex hozama és a portfóliórész hozama között alapvetően lineáris legyen a kapcsolat abban az esetben, ha a taktikai (alul/felülsúlyozás, értékpapír-kiválasztás, időzítés) befektetési döntést a Befektetéskezelő nem hozná meg. Ennek megfelelően nem alkalmazható az infláció pl. a diszkont-kincstárjegyek referenciahozamaként, ugyanis az infláció mértéke és a kincstárjegyek hozama egymástól erősen független, közöttük lineáris kapcsolat alapvetően nincs.

9. A referenciaindexeknek általánosságban az alábbi kritériumoknak kell megfelelniük:

- a) a befektetési portfólióval leképezhető legyen;
- b) a számítási módja, értéke a Befektetéskezelő számára elérhető legyen;
- c) megfelelő reprezentatív erővel bírjon (képviselje a piaci forgalom, kapitalizáció szignifikáns hányadát);
- d) független legyen, azaz értékét az egyes piaci szereplők tudatosan befolyásolni ne tudják;
- e) a referenciaindexben szereplő instrumentumok nevei és indexen belüli súlyai egyértelműen definiálva legyenek;
- f) olyan eszközöket tartalmazzon, amelyeket a befektetők meg tudnak vásárolni a piacon;
- g) hozama rendszeresen számítható legyen, illetve az index historikus hozamai is elérhetőek legyenek;

10. A kamatozó, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-befektetésekhöz rendelt indextípusok kiválasztásakor kiemelt körültekintéssel kell eljárni, mivel az index hozamát nem csak a benne lévő értékpapírok típusa, hanem azok lejárat szerkezete is nagymértékben befolyásolja. Így pl. hazai állampapírok esetében a ZMAX és az RMAX index az egy éven belüli, a MAX index az éven túli befektetések referenciaindexeként alkalmazható. Az adott indexek összetételén túl figyelemmel kell lenni az indexek kosarában lévő értékpapírok átlagos hátralévő futamidejére is.

11. A referenciaindexek kiválasztása – és különösen a későbbi értékelése – során figyelemmel kell lenni az indexek számítási módjának sajátosságaiból adódó tökéletlenségre, torzításokra.

12. A Befektetéskezelőnek biztosítania kell, hogy a tényleges hozam és a referenciahozam számítási módja azonos legyen. Ennek megfelelően a napi idősúlyos hozamráta számítás esetében a referenciaindexek napi hozamait kell mértani láncba állítani és referenciahozamként figyelembe venni.

13. Tekintettel arra, hogy a Befektetéskezelő költséghatékonyan napi szinten nem képes a referenciaindexeket pontosan leképezni és követni (mivel ez folyamatos, napi rendszerességű, kis tételű ügyleteket jelentene), elfogadható az a módszer is, ha a referenciaindexek teljesítményét nem napi, hanem havi bázison számítják. Ebben az esetben a havi referenciahozamot a nyitó és a záró indexértékek alapján kell számítani. Nem javasolt ugyanakkor egy hónapnál hosszabb időszakos bázisra alkalmazni a leírt számítási módot (azaz pl. egy negyedév kezdő és záró indexértéke alapján számítani a negyedéves referenciahozamot).

14. A hozamráta számítással megegyező módon kell számítani az éves, több éves referenciahozamokat, azaz a napi, havi referenciahozamokat mértani láncba kell állítani.

15. A napi referenciaindex teljesítményeket legalább nyolc tizedesjegy pontossággal, a havi referenciahozamokat százalékos formában legalább két tizedesjegy pontossággal javasolt számítani.

16. Abszolút hozamra törekvő portfóliók esetében a referenciahozam alkalmazásától el lehet tekinteni, de javasolt a felek közötti szerződésben ennek tényét, továbbá a referenciahozam alkalmazásának hiányát rögzíteni. Referenciahozam hiányában a szerződésben javasolt szerepeltetni, hogy a Befektetéskezelő milyen hozamelvárással rendelkezik (tipikusan RMAX, ZMAX, de lehet akár egy konkrét százalékban kifejezett szám is), egyúttal hangsúlyozni, hogy az ilyen befektetési stratégiával működő portfóliók esetében az RMAX és ZMAX indexek jellemzően nem a portfólió összetételét tükrözik vissza.

V. A hozamok számítására vonatkozó alapelvek

17. A portfóliók hozamait legalább havi alapon kell meghatározni.

18. Amennyiben jogszabály másképpen nem rendelkezik a teljesítmények meghatározása során – kivéve azon, jellemzően nem napi eszközértékeléssel rendelkező portfóliók esetében, ahol a portfóliót egy adott hónapon belül kizárólag akkor értékeli át, ha nagy értékűnek minősített külső pénzforgalmi mozgás történik – a külső pénzforgalmi mozgásokkal figyelembe vett idősúlyozott hozamszámítást kell alkalmazni, amelynek során az időszaki hozamokat mértani láncba kell állítani. A portfólió újrabefektetett hozama, a kapott kamat- és osztalékbevételek nem minősülnek külső pénzforgalmi mozgásnak.

19. A nem napi eszközértékelést alkalmazó portfóliók esetében az idősúlyozott hozam számításának legpontosabb módja, ha a portfólió értékét minden nagy értékű külső pénzforgalmi mozgás esetén meghatározzák, ezek alapján részidőszaki hozamokat számolnak, majd ezen részidőszakokra számolt hozamok mértani láncszorzatával számítható a teljes időszaki hozam. Ez a számítási mód a teljes hozamot a külső (vagy nagy értékű külső) pénzforgalmi mozgások figyelembe vétele nélkül határozza meg. Tekintettel azonban arra, hogy sok esetben a portfóliókat érintő külső (vagy nagy értékű külső) pénzforgalmi mozgások időzítése kiszámíthatatlan, indokolt a számítási mód kiigazítása annak érdekében, hogy a külső (vagy nagy értékű külső) pénzforgalmi mozgások ne torzítsák a portfólió hozamát. Ezáltal adott portfólió hozama tulajdonképpen korrigálásra kerül a külső (vagy nagy értékű külső) pénzforgalmi mozgások hozamra gyakorolt hatásával.

20. A külső pénzforgalmi mozgásokat figyelembe vevő idősúlyos hozamszámítás során javasolt a módosított Dietz formula alkalmazása, vagy a belső megtérülési ráta (IRR) számítása. A belső megtérülési ráta ebben az esetben az a kamatláb, amely mellett az adott időszaki pénzbeáramlások és pénzkiráramlások jelenértéke egyenlő egymással. A számítási módszerek éven belüli módosítása nem megengedett, a számítási módszert előzetesen szerződésben és/vagy szabályzatban rögzíteni szükséges.

21. A portfólió bruttó hozama a portfóliót terhelő kereskedési költségek levonása után számított hozam. Olyan portfóliók esetében, ahol a különféle költségek (pl.: alapkezelési díj, letétkezelési díj, forgalmazói díj, adminisztratív költségek, kereskedési költségek) portfólióra történő terhelése összevont díjban (bundled fee) történik és a Befektetéskezelő azonosítani tudja azon részarányt,

amelyet a kereskedési költségek képviselnek, akkor a Befektetéskezelő csak ezen költségnyadot veszi figyelembe a bruttó hozamok számítása során. Amennyiben a Befektetéskezelő nem tudja azonosítani a kereskedési költségek részarányát, akkor az összevont díj teljes értékét csökkentő tényezőként kell figyelembe venni a bruttó hozam számítása során.

22. Összevont költségstruktúrában működő portfóliók bruttó hozamának számítása során a Befektetéskezelő nem veheti figyelembe a kereskedési költségek becsült értékét. Kereskedési költségek közé tipikusan a befektetési vállalkozásnak, végrehajtási helyszínnek (szabályozott piac, multilaterális kereskedési rendszer, rendszeres internalizáló, árjegyző, stb.) fizetendő jutalékok, díjak és a bid-offer spread-ek tartoznak. A portfólió nettó hozamát a portfóliót terhelő összes költség levonása után kell számítani.

23. A napi teljesítményeket legalább nyolc tizedesjegy pontossággal, a havi hozamokat százalékos formában legalább két tizedesjegy pontossággal javasolt számítani.

VI. A teljesítmények bemutatására vonatkozó alapelvek

24. A Befektetéskezelőnek tájékoztatása során fel kell tüntetnie:

- a) a hozamszámítás devizanemét;
- b) a hozamszámítás devizanemében a teljesítményhez kapcsolódó információkat, így a referenciaindex hozamokat, a kockázati mutatószámokat és az inflációs mutatószámokat (az inflációs mutatószámokat mindig az adott portfólió denomináltságának megfelelő devizában);
- c) a portfólió szempontjából legrelevánsabb díjak (portfóliókezelési díjak, sikerdíjak, letétkezelési díjak) aktuális mértékeit. Befektetési alapok esetében nem elegendő egy olyan internetes hivatkozással utalni a kezelési szabályzatra, amely szerint a befektetési alapot terhelő díjak, költségek részletes bemutatása a kezelési szabályzatban található. Az összevont díjstruktúrával rendelkező portfóliók esetében be kell mutatni azokat a költségneveket, amelyeket az összevont díj magában foglal;
- d) a portfólió indulási dátumát, a portfólió esetleges névváltozásait, a futamidő során a portfólió befektetési politikájában bekövetkezett változásokat, valamint az átalakulások dátumait;
- e) a portfólió referenciaindexének rövid bemutatását, amely magában foglalja a referenciaindex struktúráját (földrajzi, illetve szektorális lefedettséget, főbb alkotóelemeket, illetve azok súlyait).

25. Ha az adott portfólió szempontjából nem létezik megfelelő referenciaindex, akkor azt a Befektetéskezelőnek indokolnia kell. Ilyenek lehetnek az abszolút hozamra törekvő portfóliók, amelyek befektetési politikájuk alapján valamennyi eszközosztályba fektethetnek. Abszolút hozamra törekvő stratégiát alkalmazó portfóliók esetében egyrészt be kell mutatni azon minimálisan elvárt hozam mértékét (amely nem feltétlenül egy konstans számot jelent, hanem lehet valamely referencia index, pl.: RMAX, ZMAX), amelyet a Befektetéskezelő felül kíván teljesíteni, másrészt azon kockázati szintet, amelyen belül maradván várható a minimálisan elvárt hozamszint teljesítése.

26. Ha a Befektetéskezelő megváltoztatja egy adott portfólió referenciaindexét, akkor fel kell tüntetni a referenciaindex megváltozásának dátumát, valamint indokolni kell a változtatás okát. Minden esetben indokolni kell, hogy az új referenciaindex miért tükrözi vissza jobban a portfólió teljesítményét. A referenciaindex megváltoztatása általában a jövőre vonatkozik, ugyanakkor lehetnek olyan esetek is, amikor a Befektetéskezelő visszamenőlegesen változtatja meg a portfólió referenciaindexét (például új index megjelenése, amely visszatekintve jobban tükrözi a portfólió stratégiáját, mint az eredeti referenciaindex). Ilyen esetekben elvárt, hogy a Befektetéskezelő tüntesse fel a referencia index visszamenőleges hatályú megváltoztatásának okát és tényét.
27. A referenciaindex olyan célból történő visszamenőleges hatályú megváltoztatása, amely által a Befektetéskezelő az adott portfólió teljesítményét a valóságosnál jobbnak tünteti fel nem megengedett.
28. Amennyiben egy portfólió egyedi referenciaindexszel, vagy különböző referenciaindexek kombinációival rendelkezik, akkor a Befektetéskezelőnek be kell mutatnia a referenciaindex összetevőit, azok súlyait, valamint a referenciaindex összetevőinek felülvizsgálatára és újraszűlyözésére vonatkozó eljárást.
29. A jogszabályok által előírt 5 éves visszatekintő hozambemutató mellett abban az esetben, ha egy portfólió több mint 5 éve működik, akkor a Befektetéskezelőtől elvárt, hogy a teljesítmények éves bontásban történő bemutatása során az idősort 10 évre visszamenőleg egészítse ki, illetve amennyiben a portfólió még nem rendelkezik 10 éves visszatekintő múlttal, akkor a portfólió indulásától kezdődően éves bontásban valamennyi üzleti év teljesítményadatait mutassa be. Amennyiben valamely portfólió esetében a kezdeti időszak kevesebb, mint egy év, akkor a hozamot csak ezen részidőszakokra – azaz az indulási dátumtól az üzleti év végéig – vonatkozóan nominálisan szabad bemutatni.
30. A bemutatásra kerülő portfólióhozamok mellett a Befektetéskezelőnek a referenciahozam értékeit is be kell mutatnia ugyanazon üzleti évekre, illetve időszakokra vonatkozóan, továbbá ugyanolyan bontásban, mint a portfólióhozamokat.
31. Az éves bontásban megjelenített hozam adatok mellett javasolt a bemutatásra kerülő időszak kumulált hozamának feltüntetése mind a portfólió, mind a referenciaindex vonatkozásában.
32. Elvárt, hogy a Befektetéskezelő a bemutatásra kerülő üzleti évek végére vonatkozóan feltüntesse teljes kezelt vagyonának értékét, valamint az adott portfólióban kezelt vagyon értékét.
33. A Befektetéskezelőtől elvárt, hogy minden bemutatásra kerülő üzleti évre vonatkozóan kockázati mutatót tüntessen fel. A megfelelő kockázati mutató kiválasztása a Befektetéskezelő felelőssége, ugyanakkor amennyiben a portfólió befektetési politikája szempontjából megfelelő, javasolt a szórás használni. Az abszolút hozamra törekvő portfóliók esetében nem a szórás a legkifejezőbb kockázati mérőszám, ezért esetükben alkalmazható az ún. Sortino ráta, illetve a Value at Risk (VaR).
34. Ugyancsak elvárt a Befektetéskezelőtől, hogy a havi hozamokat alapul véve 3 éves annualizált ex-post szórás adatokat tüntessen fel mind a portfólió, mind pedig a referenciaindex vonatkozásában. Amennyiben a szórás nem megfelelő mérőszám az adott portfólió kockázatának

kifejezésére, akkor a Befektetéskezelőnek ezt egyrészt indokolnia kell, másrészt egy addicionális kockázati mutatóval szükséges meghatározni a 3 éves annualizált adatokat. Abszolút hozamra törekvő portfóliók esetében a 3 éves annualizált ex-post szórás helyett az ún. Calmar, illetve Sterling ráták alkalmazhatóak.

35. Amennyiben historikus módon nem áll rendelkezésre a számításhoz szükséges 36 havi hozamadat, a Befektetéskezelőnek nem szükséges feltüntetnie a 3 éves annualizált ex-post szórást, ugyanakkor ezen tényt egyértelműen jeleznie kell. Ha a számításhoz szükséges hozam adatok a portfólió vonatkozásában rendelkezésre állnak és a referenciaindex vonatkozásában nem, úgy javasolt feltüntetni a 3 éves annualizált ex-post szórás értékét.

36. A portfólió, valamint a hozzá tartozó referenciaindex éves bontásban bemutatásra kerülő hozamadatai, illetve az éves, valamint 3 éves annualizált ex-post kockázati mutatószámok mellett javasolt feltüntetni az adott üzleti év inflációs mutatóját. Inflációs mutatóként a december/december alapú fogyasztói árindex vagy GDP-deflátor alkalmazása javasolt.

37. Javasolt megjeleníteni minden olyan tényt, információt vagy eseményt, amelyek megkönnyítik a hozam adatok és teljesítménybemutatók értelmezését (különösen az olyan lényegesnek tekinthető eseményeket, amelyek a hozamok jelentősebb mértékű elmozdulását okozták).

38. Javasolt bemutatni azokat a főbb összefüggéseket és feltételezéseket, amelyeket a Befektetéskezelő piaci árak hiányában felhasznált valamely portfólióelem értékelése során. Tulajdonosi jogokat megtestesítő értékpapír szorzószám módszerrel (például P/E, P/BV, stb.) történő értékelése esetében ilyenek lehetnek például azok a feltételezések, amelyek alapján a Befektetéskezelő kiválasztotta az értékelésbe bevont hasonló eszközöket.

39. A hozamot százalékos (két tizedes jegyre kerekítve a kerekítés szabályai szerint) formában javasolt bemutatni.

40. Az egy évnél hosszabb időszakok hozamait évesíteni kell (a hozamot egy évre, a kamatos kamatszámítás módszerével számítva – tört kitevővel, 365 napos éves bázison – ajánlott meghatározni).

VII. Záró rendelkezések

41. Az ajánlás a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. (Psztv.) törvény 21. § c) pontja szerint kiadott – kötelező erővel nem rendelkező – ajánlás, amely ismerteti a Felügyelet jogalkalmazási gyakorlatának alapjait.

42. A Felügyelet elnöke által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, a Felügyelet jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.

43. A Felügyelet felhívja a figyelmet arra, hogy a Befektetéskezelők az ajánlás tartalmát szabályzatuk részévé tehetik. Ebben az esetben a Befektetéskezelők jogosultak feltüntetni, hogy az adott szabályzatában foglaltak megfelelnek a Felügyelet elnöke által kiadott, vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a Befektetéskezelők csupán az ajánlás egyes részeit kívánják

szabályzataikban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerüljék, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazzák.

44. Az ajánlás a CFA Institute által kiadott jelenleg hatályos GIPS standardok minél szélesebb körű hazai alkalmazását is szolgálja.

45. A Felügyelet jelen ajánlás átvételét és alkalmazását legkorábban 2013. szeptember 1. napját követően várja el az érintett intézményektől.

46. 2013. augusztus 31. napján hatályát veszti a PSZÁF Felügyeleti Tanácsának 3/2006. (III.1) számú, a hozamok, referencia-hozamok számításáról szóló és a PSZÁF Felügyeleti Tanácsának 4/2006. (V.25.) számú, a befektetés-kezelési tevékenységet végzők által elért teljesítmények bemutatásáról, az azokhoz kapcsolódó közzétételekkel kapcsolatos elvárásokról szóló ajánlása.

Budapest, 2013. június 28.